

iisque de vitæ (vel temporalis, vel spiritualis, vel utriusque,) necessariis prospiciunt, eos ducunt, alunt, defendunt, sanant, &c. sic namque magistratus dicitur *pacere* subditos, 2. Sam. V, 2. tu *pacere* populum meum; (Psalm. LXXVIII, 71. David ut *pacere*t Jacob:) item Doctores ecclesiastici, Ezech. xxxiv, 2. seq. Jerem. III, 15. imò Deus ipse, Psalm. xxiii, 1. 2. Jesa. XL, 11. (portabit, &c.) & Messias Mich. V, 3. VII, 14. &c. Quare & hòc locò orat David, ut Deus *tum* mediatè per bonos pastores, quà politicos, quà ecclesiasticos, *tum* immediatè per propriam assistentiam populo suo præesse velit. Affixum plurale sensu refertur ad collectivum **וְיָפְרוּ** *populus*.

וְיָפְרוּ & *porta vel extolle eos:*) verbum **וְיָפְרוּ** in piel significat *extollere* supra alios, eminentiorem aliquem facere; quomodo v. g. Deus **וְיָפְרוּ** regnum Davidis, 2. Sam. V, 12. Ahasverus Hamanem, Esth. III, 1. V, 11. Satrapæ Judæos cap. IX, 13. Deus redemptos suos, Jesa. LXIII, 9. Quare & hòc locò designatur talis Dei circa ecclesiam suam cura, quà eandem supra cunctos extollit adversarios, bonisque *tum* gratiæ, in hac vitâ, *tum* gloriæ in alterâ, eam summè reddit, gloriosam ac conspicuam. Huc refer illud Exod. xxxii, 15. (alas expandit &c.) & Deut. I, 31. sicut pater gestat parvulum.

USUS PRACTICUS E VERSU I.

(1) *Locus de invocationis Objecto invocando, qui est solus Deus, non sancti; De Subjecto invocante, homine periclitante, respiciente, in Petrà confidente &c. de bonis petendis; precationis modo, tam quoad internos cordis, quàm externos gutturis, labiorum manuumque motus, &c.*

(2) *De Dei, tanquam Petrà, erga homines propensione ac constanti defensione: de ejusdem probatione, quando aliquandiu ad preces nostras tacet: de exalta suorum cognitione, 2. Tim. II, 19.*

(3) *De impiorum exitu infausto, animarum eterno in fovea infernali cruciatu, de vitando eorundem commercio, ne participantes de eorundem vitiis implicemur similibus quoque plagis, quando ventilabit scilicet Deus triticum cum palcis, Matth. III, 12.*

USUS E VERSU II.

(1) *De Precantium gestibus à Pharisæicâ hypocrisi cavetè discernendis; Matth. VI, 5. seqq.*

(2) *Templum, seu locus sacrorum conventuum, frequentandum, quoad fieri potest, cupidissimè. Propitiatorium, Messias, curandum unice: Rom. III, 25.*

USUS E VERSU III.

(1) *Impiis communes ut plurimum imminent plaga.*

(2) *In vitiis cavenda sunt initia, ni maturè respicias,*

PSALMI XXIX. DISPOSITIO.

Vox tonans. Baptismus.

Sicut non absona est nonnullorum conjectura, ansam Psalmo huic conscribendo præbuisse grandem quandam tempestatem, ubi invalescentibus fragoribus fulguribusque, imò & imbribus undique valles ac declivia complentibus, David promissionem post diluvium à Deo factum sibi Deoque reducerit in memoriam; (Gen. IX, 11. seqq.) ita cogitandum simul de Davi-

A *insperatò habitum malè agendi contrabes, qui curatu perquam difficilis.*

(3) *Pestiferum fraudiloquentiæ malum, quando mel in ore, fel in corde.*

USUS E VERSU IV.

(1) *Justus esse solet Deus in compensandis impenitentium malis. Huc pœna talionis.*

(2) *Catena impietatis multis omninò vitiorum constat ansulis.*

(3) *Quando imprecari liceat, vide in annotat.*

USUS E VERSU V.

(1) *Socordia in sacris profanisque operum divinorum contemptus, fons est vitiorum plagarumque uberri- mus: Jes. V, 24.*

(2) *Etiã gentilium est, è creaturis Creatorem cognoscere ac admirari: Rom. I. & II.*

(3) *Varia sunt Dei opera tum potentia, tum sapientia, tum justitia, tum clementia. Vide symbolum Apostolicum.*

(4) *Qui superadificari nolunt saxo angulari Christo, subruentur sua culpa funditus: Matth. xxiii, 37. Jesa. LXV, 12. Luc. VII, 30. 1. Cor. III, 10. seqq. 1. Pet. II, 5. Eph. II, 20. IV, 12. &c.*

USUS E VERSU VI.

(1) *Exauditio precum certa, sapiens, tempestiva &c.*

(2) *Laus Dei sit ingenua, hilaris, devota, constans, Col. III, 17. Eph. V, 19.*

USUS E VERSU VII.

(1) *Fides innitatur soli Deo ut robustissimo, ut invicto, ut suscipienti, defendenti, beanti. Id namque vult nomen Clypei, Petrà, &c.*

(2) *Hymni atque Cantica in ecclesia tam militante quam triumphante, Deo sunt gratissima.*

(3) *Gaudium è Deo profectum nobilissimum omnium atque unice appetendum. Vana de cetero atque periculosa sunt omnia.*

USUS E VERSU VIII.

(1) *Dei omnipotentia impervestigabilis: Eph. III, 20. Ab eodem omne proficiscitur in creaturis robur: petendum proinde sperandumque humiliter.*

(2) *Officio divinitus collato (si ipse unctus es,) insiste constanter: qui te vocavit semel, aptum quoque se præstabit semper, si invocaveris.*

USUS E VERSU IX.

(1) *Orandum non pro nobis solis, sed pro populo vel ecclesia universa.*

(2) *Amor Dei erga ecclesiam est planè singularis, tanquam erga bonum hereditarium.*

(3) *Ecclesia, ac membra ejus singula, expectandam à Deo habent salutem, benedictionem, gubernationem, elevationem. Quæ hic non contingunt, cerio servantur in futurum.*

dis spiritu Prophetico, qui haud dubiè vim vocis evangelicæ filiorumque tonitru (Marc. III, 17.) mentis suæ oculis præsentem habuit, ubi baptismi diluvium salutare extinxit mirabiliter Adamum veterem, filiosque Dei tenellos arcæ Noachicæ velut inclusos potenter servavit: 1. Pet. III, 21. Cujus verò hic